

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

8. Vtrum tempore Iubilaei Regulares teneantur eligere Confessarium non à Praelato, sed ab Episcop loci approbatum? Ex p. 2. tract. 17. & Misc. 3. resol. 47.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Non reticeam tamen contrariam sententiam præter Rodríguez in explicat. Bullæ Cruciatæ, §.9. dub.6. n.9. docere etiam nouissimè doctum Ioannem Valerium in differ. vtriusque fori, ver. absolutio, differ. 1. n. 3. 3. & seq. vbi latè tractat hanc questionem, & tandem in fine sic asserit. Supradictis tamen non obstantibus tenet negotiam opinionem. Vnde dicendum est, quod per facultatem Bullæ Cruciatæ, & Iubilæum, nulla exigitur approbatio, quam illa Prælati Regularis, maxime stante dicta declaratione Clem. VIII. per quam tollitur omne dubium illorum verborum appositionum in plumbæ Cruciatæ, & Iubilæi, scilicet approbati ab Ordinario. Si enim in omnibus, spectantibus ad confessionem Regularium standum est statutis, & constitutionibus Ordinum, & Prælatorum dispositionibus, ad quæ quærimus, si ultra id requiritur approbatio Episcopi, cum satis constet non requiri, nam si voluisset, dixisset cap. ad audiendam, de decimis. Ita Valerius. Et hanc sententiam docent etiam ex aliis rationibus Fernandez in exam. resol. moral. p. 1. c. 9. §. 8. n. 7. Zanardus in direct. p. de sacram. Penit. cap. 21. q. 3. 2. Cacialanus de casu referu part. sect. 3. art. 16. & alij, non solum si regularis confiteatur approbato sui Superioris, sed etiam alterius Religionis.

RESOL. VIII.

Verum tempore Iubilæi Regulares teneantur eligere Confessarium non a suo Prælato, sed ab Episcopo loci approbato? Ex part. 2. tract. 17. & Milc. 3. Ref. 47.

Afirmatiuè respondet Molfesius in sum. tom. 1. n. 7. c. 16. n. 18. & 27. Suarez tom. 4. in 3. part. disp. 28. s. 6. n. 11. Reginald. in praxi tom. 1. l. 1. cap. 15. sect. 2. n. 175. Vega in summa, tom. 2. c. 27. cas. 12. Homobonus de casibus referuatis, p. 1. c. 5. & nouissimè Naldus in summa, ver. indulgentia, n. 9. & consequenter asserunt, non lucrari Iubilæum, nisi peccatorum suorum confessionem faciant Sacerdoti, ab Episcopo loci approbato.

At Martino Bonacina de Sac. disp. 5. q. 7. punct. 4. §. n. 25. contraria opinio probabilis etiam videtur; nam verba in Iubilæo apposita, quod Regularis possint eligere confessarium ab Ordinario approbatum, non intelligenda sunt priuatiuè, quasi Summus Pontifex velit prætere potestatem iure suo, quo potest confiteri Sacerdoti approbato à suo Prælato, sed potius intelligenda sunt cumulatiuè, & ampliatiuè in fauorem ipsius potestatis, ita vt non solum possit confiteri suo Parocho, aut alteri Sacerdoti, sicut poterat ante Iubilæum, verum etiam possit alium quemlibet Sacerdotem approbatum ab Ordinario eligere, quamvis ante Iubilæum non posset illi confiteri. Adde, quod si contraria opinio esset sequenda, sequeretur multos defraudari sanctu Iubilæi cum multa extent Religiosorum monasteria, in quibus nullus confessarius ab Episcopo loci approbatus reperitur aut saltem sequeretur cogi Religiosum à claustris exire ad emendicandum sibi confessarium, quod non videtur iuxta benignam Summi Pontificis intentionem. Hæc Bonacina, & alij.

RESOL. IX.

An Religiosi tempore Iubilæi possint eligere Confessarium non approbatum ab Episcopo, sed approbatum à Prælato Regularium?

Et an sententia huius questionis procedat quoad Nouitios?

Et an tempore Iubilæi Religiosi possint sine Superioris licentia confiteri cum extraneis, ita vt non possint Superior prohibere suis subditis ne confiteantur cum Sacerdotibus secularibus, vel Regularibus alterius Religionis? Ex part. 5. tract. 12. Ref. 37.

Sup. hoc in duabus præcedentibus Resol. & in alijs eorum annotat. & legè §. not. seq.

Negotiam sententiam docet Egundez pr. 2. lib. 7. c. 2. n. 12. Henriquez l. 6. c. 6. n. 4. in glossa lit. K. & l. 7. cap. 22. n. 5. ait. Quoad Regulares autem, qui Iubilæum consequi volunt, non possunt eligere Confessarium ab ipsorum Superiore tantummodo approbatum, sed necesse est, si volunt illud querere, vt confiteantur vni ex approbatis ab Ordinario loci; modo quo dictum est supra, hæc enim est conditio expressa Iubilæo, quæ omnino seruanda est, & facit ratio optima, quia Summus Pontifex potuit animaduertere Confessarios strictiori calculo examinari, atque approbati consueuisse ab Ordinarijs locorum, quam à Superioribus Regularium, & ideo de ipsorum sufficientia confidens, eius munus in quo vices Pontificiæ subeunda sunt, illi potissimum iure merito demandari voluit. Sic etiam literæ sacræ Penitentiariæ solis Theologis, vel Decretorum Doctoribus, approbatis tamen ab Ordinarijs locorum dirigi consueuerunt; & tandem Superioribus Regularium non conueniunt verba illa in Iubilæo posita Ordinarijs locorum, vt palam est, ergo neque dispositio eiusdem Iubilæi competere potest. Ita Naldus, & aute omnes Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 28. sect. 6. num. 11. & nouissimè Faustus de Iubilæo, lib. 4. q. 88.

Sed ego contrariam sententiam non minus probabilem esse puto, quam tuetur Homobonus, Coriolanus Zerola, Sorbus, Bonacina, Zanardus, Sanctarellus, quos citat & sequitur Alphonsus de Leone tract. de Iubilæo, part. 2. num. 212. Et hanc opinionem probabilem & tutam esse docet etiam Angelus Bossius de Iubilæo, sect. 3. cas. 5. n. 10. Igitur quando Bulla Iubilæi dicit, quod Sacerdos sit ab Ordinario approbatus verba illa ab Ordinario, intelligenda sunt secundum expositionem accommodatam, ita vt nomine Ordinarij intelligatur Episcopus, si agatur de approbatione Confessarij pro audiendis confessionibus secularium; si verò agatur de Confessario pro audiendis confessionibus Regularium, intelligatur Prælati ipsorum, & hanc opinionem procedere etiam quoad Nouitios tradit Ioannes de la Cruz, de statu Relig. lib. 1. cap. 6. concl. 2. in fine, & alij, satis quidem probabiliter.

Non desinam tamen hic adnotare Filliuc. tom. 1. n. 8. cap. 10. n. 275. Polacchum de Iubilæo, s. 42. n. 63. & Lezanam in qq. regular. cap. 19. num. 19. docere negotiam sententiam esse sequendam, quando in Bulla Iubilæi dicitur confitendum esse cum Confessario approbato ab Ordinario loci; affirmatiuam verò sententiam veram esse, quando in Bulla tantum dicitur approbatum ab Ordinario, sed omnes istæ tres sententiæ sunt probabiles.

Notandum est etiam hic contra aliquos quod etiam si in Bulla Iubilæi non contineatur clausula derogatoria priuilegiorum, potest etiam Regularis eligere extra suum Ordinem Confessarium approbatum, modo quo supra dictum est, dummodo in Iubilæo ad sit generalis facultas eligendi Confessarium, specificè comprehendens etiam Religiosos. Ita contra Filliucium, Polacchum & alios docet probabiliter Angelus Bossius de Iubilæo, vbi supra, sect. 3. cas. 4. n. 17 qui contra Molfesium notat etiam cum Leone loco citato, n. 209. non posse Superiorem tempore Iubilæi prohibere suis subditis ne confiteantur Sacerdotibus secularibus, vel Regularibus alterius Ordinis, vnde possunt sine Superioris licentia cum extraneis confiteri.

Sup. content. to in hoc §. in to. 7. tr. 1. Ref. 343. §. vlt. ad medium, à vers. Va Religiosos.